

Cílem práce bylo ověření metodiky screeningového vyšetření emocionální traumatizace dětí mladšího školního věku. Ke screeningovému šetření emocionální traumatizace dětí byla použita metoda Hardin a Peterson (L.W.Peterson, M.E. Hardin, 1997). Sledovaný soubor tvořilo dvacet dětí vytypovaných jako rizikové či ohrožené pedagogem základní školy, z toho bylo 10 dívek a 10 chlapců.

Byly dodrženy podmínky zvolené metodiky a každé dítě dle instrukcí nakreslilo lidskou postavu, na které byla identifikována přítomnost indikátorů dle návodu. Počet přítomných indikátorů byl vyhodnocen a dle konečného součtu byl výsledek screeningového hodnocení přiřazen jedné ze tří skupin (0-2 bez rizika, 3-5 nízká míra rizika, 6 a více vysoká míra rizika).

Ze sledovaného souboru 20 dětí bylo bez rizika identifikováno 90 % dětí. Vyhodnocení kreseb dvou dětí (10 %) odpovídá nízké míře rizika. V takovém případě byl nad dětskou kresbou uskutečněn rozhovor s dítětem, který potvrdil výsledek analýzy či identifikace indikátorů.

Závěrem lze konstatovat, že zvolená metodika je vhodná pro screeningové vyšetření jako rychlá, orientační metoda a zvolenému postupu lze vytknout pouze jediné a tím je předběžné vytypování dětí ze strany pedagogů. Ukázalo se, že hodnocení pedagogem rizikového dítěte neodpovídá schopnosti odhalit dítě zraněné na duši, dítě emocionálně traumatizované.

Jednoznačným doporučením tedy je, v každé skupině realizovat toto screeningové vyšetření u všech dětí. Na základě předběžných závěrů byla formulována doporučení v oblasti rodiny, školy a společnosti.